

Jerusalems fall

***Nyckelvers: "Ty på grund av Herrens vrede
hände detta i Jerusalem och Juda, att han till
sist fördrev dem från sitt ansikte. Sedan gjorde
Sedekia uppror mot Babylons kung."
2 Konungaboken 24:20***

***Utvalda skrifter:
2 Kungaboken 24:18-20; 25:1-21***

"De som inte kan minnas det förflutna är dömda att upprepa det." (George Santayana, *The Life of Reason*, 1905). Folket i det forna Israel föll offer för denna truism. Israel och Juda cyklade genom regeringar med några goda kungar, men många onda kungar, och uttömde Herrens barmhärtighet och tålmod med dem. Deras förflutna påverkade inte deras nutid, och därför blev de fördömda. Tio stammars kungadöme Israel hade utplånats av Shalmaneser, kung av Assyrien, ungefär 135 år före Sedeikjas nederlag. (2 Kungaboken 18:9-12). I stället för att lära av historien valde Sidkiah att trotsa Guds domar.

Profeten Jeremia beskrev tydligt de kommande domarna och hur Juda skulle reagera. "Så säger

Herren: Den som stannar kvar i denna stad skall dö för svärd, svält och farsoter, men den som går över till kaldéerna skall leva; hans liv skall vara honom ett pris, och han skall leva. Så säger Herren: Denna stad skall förvisso ges i händerna på Babylons konungs här, som skall inta den." (Jeremia 38:2-3) Med andra ord: "Ödmjuka er under Guds mäktiga hand. Ge upp inför kaldéerna, acceptera detta gudomliga straff och ni kommer att få leva. Om ni gör motstånd kommer ni säkert att dö av sjukdom, svält eller våld." Zedekiah förkastade ödmjukhet och omfamnade hybris, och valde trotsets väg. Han trodde inte på eller litade på Guds
makt.

2 Kungaboken 24:18-20

Vi kan dra lärdom av den här berättelsen och tillämpa den i våra kristna liv. Först och främst ska du lyda Gud. Sök inte efter "andra alternativ" för att göra hans vilja. Det finns inga sådana för den kristne. "Kläd er i ödmjukhet, ty Gud står emot de högmodiga, men ger nåd åt de ödmjuka. Ödmjuka er därför under Guds mäktiga hand, så att han kan upphöja er i sinom tid, och kasta all er omsorg på honom, ty han har omsorg om er." 1 Petrusbrevet 5:5-7

Verkar Guds vilja obehaglig, otrevlig mot våra jordiska önskningar? Reflektera över budskap som talades genom kung Salomo: "Min son, förakta inte Herrens tuktan och inte heller hans tillrättavisning; ty

den som Herren älskar, honom tillrättavisar han. Precis som en far tillrättavisar den son som han har glädje i." (Ordspråksboken 3:11-12). Aposteln Paulus ger en underbar inblick i Salomos råd: "Dessutom har vi haft mänskliga fäder som har tillrättavisat oss, och vi har visat dem respekt. Skall vi då inte mycket lättare underkasta oss andarnas Fader och leva? Ty de tuktrade oss visserligen under några dagar, såsom det syntes dem bäst, men han gjorde det till gagn för oss, för att vi skulle få del av hans helighet." Hebreerbrevet 12:9-10

Om kung Sidkia hade haft en sådan förståelse som vi har fått, hade han kanske valt att underkasta sig Herren och överlevt. Besträffningar från Gud uppfattas i allmänhet som bestraffande. Till en viss grad är det så. Men den större lärdomen och insikten är att hans tuktan är till vår fördel. Det främjar tillväxt i gudsfruktan. Gud rättar oss för att hjälpa oss. Om Juda hade lydt skulle de ha överlevt, trots Jerusalems förstörelse. För den kristne är det till gagn att acceptera Guds tuktan, så att han kan bli "delaktig av hans helighet".